

Biblisk allmänbildning inför söndag 29 november, 2020 Årgång 1
FÖRSTA SÖNDAGEN I ADVENT - Ett nådens år

Nog är det lite speciellt med första advent. Stearinljus, och allt annat, som vi kopplar samman med att julen är i antågande. Ordet ”advent” lär vara latin och betyder ”ankomst”.

När vi läser dagens text, så handlar den inte om att Jesu födelse är i antågande, alltså det som hände på julnatten för två tusen år sedan.

Eftersom Guds son redan levat bland oss i mänsklig gestalt – bör vi koppla söndagens text till hans återkomst. Den återkomst Jesus lovat oss. Profeten Sakarja beskriver återkomsten så här:

Sak 14:4-9 Den dagen skall han stå med fötterna på Olivberget, som ligger invid Jerusalem, på östra sidan. Och Olivberget skall rämna mitt itu från öster till väster i en väldig dal; ena halvan av berget viker åt norr och andra halvan åt söder. Dalen mellan mina berg skall spärras och nå till Asal. Den skall spärras som vid jordbävningen på den tid då Ussia var kung i Juda. Herren, min Gud, skall komma och alla heliga med honom. Den dagen skall det inte längre finnas någon kyla eller frost. Det skall vara en ständig dag – Herren vet när den kommer – och ingen växling mellan dag och natt, utan när kvällen kommer skall det vara ljus. Den dagen skall friskt vatten strömma ut från Jerusalem, hälften mot östra havet och hälften mot västra havet. Sommar och vinter skall det vara så. Och Herren skall vara konung över hela jorden. Den dagen skall Herren vara en och hans namn ett enda.

Lärjungen Johannes beskriver ovanstående ankomst så här:

Upp 19:11-15 Och jag såg himlen öppen, och se: en vit häst, och han som satt på den kallas »Trovärdig och sann«, och han dömer och strider rättfärdigt. Hans ögon var som eldslågor, på huvudet hade han många kronor, och på honom var ett namn skrivet som ingen känner utom han själv. Han var klädd i en mantel som doppats i blod, och hans namn är »Guds ord«. De himmelska härarna följde honom på vita hästar, och de var klädda i skinande vitt linne. Och ut ur hans mun kom ett skarpt svärd som han skall slå folken med, och han skall valla dem med en stav av järn, och han skall trampa vinpressen för Guds, allhärskarens, stränga vredes vin. Och han

har ett namn skrivet på manteln och på låret: »Konungarnas konung och herrarnas herre.«

Inför dessa mäktiga ord kan jag och du känna oro. Var finns jag i allt detta? Svaret finns i hur vi svarar på två enkla frågor:

1. Behöver jag Jesu försoningsgärning?
2. Vill jag vara Jesu lärjunge?

Om jag behöver försoningen, men inte vill vara lärjunge, då kommer Jesu försoning sannolikt inte att fungera i mitt liv.

Om jag svarar ja på bägge frågorna – oavsett jag misslyckas aldrig så många gånger! – då är Jesus herre och jag hans ständigt lärande lärjunge.

Som lärjungar! – äger du och jag uppmaningen och löftet! av Jesus:

*Joh 14:1-3 »**Känn ingen oro.** Tro på Gud, och tro på mig. I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är.*

Med ovanstående löfte, tar vi nu del av söndagens evangelium:

Matt 21:1-9 När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget skickade Jesus i väg två lärjungar och sade till dem: »Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsnesto som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. Om någon säger något skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.« Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: Säg till dotter Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl. Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: »Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!«